

skulde faa ogsaa være i Forhold til den stedfindende Husdyravl. Heller ikke det forstaaer jeg. Er det Husdyravlens Betjæning for Distriktet med Hensyn til Produktionen af de bedste Husdyr, eller er det blot disses Tal, som det ærede Medlem sigter til? At det skulde være det sidste, skulde jeg næsten tro, da det ærede Medlem henviste til de statistiske Oplysninger, og disse give jo ikke Oplysning om Husdyrenes Fortræffelighed men kun om Tallene. Der er i dem aabenbart ikke Tale om Husdyrenes Fortræffelighed paa de paagjældende Steder, eller hvorvidt der produceres fortrinlige Husdyr. Jeg anser dette Vædringsforslag for meget egnet til Forkastelse, og jeg anbefaler det meget stærkt dertil. — Ved Vædringsforslaget under Nr. 2 vil det ærede Medlem betage Landboforeningerne en Myndighed, de hidtil have havt til selv at træffe Bestemmelse om, hvilke Regler de ville anvende med Hensyn til Præmiernes Uddeling. Staten har hidtil vist Landboforeningerne den Lillid at sige til dem: Der er Statens Tilflugt; vær saa god, det er Jer, der tage Bestemmelse om, hvorledes Præmierne hensigtsmæssigt kunne uddeles efter Forholdene i hver Egn. Det har ogsaa havt til Følge, at der har bestaaet forskellige Regler, og at der navnlig ogsaa har været Forskjellighed paa det Punkt, at man paa sine Steder har uddelt Statens Tilflugt for sig og paa sine Steder i Forening med Landboforeningernes eget Tilflugt. Man har, som sagt, hidtil troet at kunne betro Landboforeningerne selv at tage Bestemmelse derom, og jeg ser ikke, at der er nogen Anledning til for Fremtiden at berøve dem den Lillid, de have nydt, og som jeg ikke veed, at de have brugt paa en saadan Maade, at der er nogen Anledning til at tage denne Myndighed fra dem. Jeg skal derfor tillade mig ogsaa at anbefale, at dette Vædringsforslag forkastes. Dertil skal jeg for Dieblirket indskrænke mig.

Beslutning: Jeg vil virkelig ønske den høitærede Minister tillykke med hans Lovforslag. Han faar gennem det Mere, end han har forlangt, han faar en større Sum til Uddeling til Dyrskuer, end han har forlangt, og naar han kan opnaa det, tror jeg ogsaa, at han kan opnaa at beholde Lovforslaget, som han har ønsket det. Han vil vist kunne naae at faae forfattet alle Vædringsforslag. Jeg beklager, at Udvalget ikke har foresøgt at skaffe en anden Ordning, en anden Sammenlætning af Dommerkomiteerne tilveie, men da det nu ikke er stet, kan jeg forstaa, at det er paa Grund af den høitærede Ministers Modstand derimod, og jeg er vis paa, at den høitærede Minister vil opnaa sin Hensigt. Efter min Mening vil der blive et firdobbelt Præmiesystem, som vi nu faae f. Ex. for Hingste. Først kunne de præ-

mieres ved Landboforeningerne, derefter ved Distrikterne, endvidere i Provindserne og endelig ved Landmandsforsamlingerne. Samme Hest vil paa eet Aar kunne præmieres 3 Gange, og Aaret iforveien kan den have været præmieret første Gang. Det forekommer mig, at det er at gaa for vidt. Jeg tvivler imidlertid ikke om, at det nok lykkes den høitærede Minister at føre Lovforslaget igjennem. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 3 angaar, da vil jeg anbefale det. Det forekommer mig, at det er rigtigt, at man faar slaet fast, i alt Fald hvormange Distrikter man skal have i hver Egn. Jeg vilde have fundet, at det havde været rigtigere, om den ærede Stiller af dette Forslag havde sagt, at i Sylland skal der være saa og saa mange Kredse og paa Derne saa og saa mange, og at der saa indenfor det Antal Kredse blev givet Leilighed til Omlægning. Som Lovforslaget imidlertid kommer til at foreligge, hvis ikke det ærede Medlems Forslag bliver vedtaget, indser jeg ikke, hvad Sikring vi have for, at vi beholde saa mange Kredse, som vi have. Vi have ganske vist den Sikkerhed, at den nuværende høitærede Indenminister har givet sin Udtalelse i Rigsdagen for, at Kredsene ville blive de samme som hidtil, men det borger os slet ikke for, at en anden Indenrigsminister ikke ved Indskydelse eller Indflydelse fra andre Steder tager f. Ex. de halve Kredse fra Sylland og lægger dem til Derne, det er han berettiget til; det er ham ikke forbudt. Jeg siger nu ikke, at man vil gjøre det, men det kan ske. — Endvidere vil jeg ogsaa gjerne anbefale Vædringsforslag under Nr. 4; men jeg vil sige noget lignende, som den høitærede Minister sagde, nemlig at den Form, det har, ganske vist ikke er heldig. Kunde det faae en anden Form, som kunde udtrykke Tanken noget bedre, var det vist heldigt. Jeg tror, det er rigtigt, at det bliver paalagt, at Bøjskjørelserne skulle finde Sted paa en saadan Maade, at at alle Bedkommende kunne faae dem at se. Der gives Egne, hvor der kun gives een Slags Blæde, der læses, og det har været Tilfælde, at der har været adskillige Bøjskjørelser, der ikke ere komne i den Slags Blæde. — Dersom det kunde hjælpe mine Ideer frem, vilde jeg støtte den ærede Vædrer i hans Vædringsforslag udenfor Betænkningen; men jeg skal ikke negte, at det skulde efter min Mening have en Tilværelse. Han vil have, at Bestemmelsen om, naar denne Lov skal træde i Kraft, skal udgaa, og at alle andre Bestemmelser vedkommende Husdyravlen m. v. sættes ud af Kraft. Jeg vilde gjerne have, at der skulde staa: Denne Lov træder først i Kraft ved en ny Lov. Jeg kunde ønske, at vi en lille Tid kunde prøve at undvære at have dette Præmiesystem og se, om det ikke var bedre. Jeg tror ikke paa, at jeg faar det sat igjennem, men jeg er en Mod-